

Пономаренко В.М.

студент,

Український державний хіміко-технологічний університет

ПРОБЛЕМА ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Основною проблемою підприємств можна вважати їх неспроможність конкурувати з великим бізнесом міжнародного рівня. Потенціал впровадження інновацій надто малий та не має істотного впливу на бізнес. Також стимулювання інноваційної діяльності породжує появу нових товарів, які дають поштовх до розвитку малого бізнесу. Само про те які методи та стимули можна використати на підприємстві і піде мова у даній статті. Тема є актуальною за даних умов функціонування ринку коли інновації та їх продукт має такий сильний вплив на попит.

Метою дослідження є знаходження стримуючих факторів, які мають істотний вплив на інновації на підприємстві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемами інноваційного розвитку, впровадження інновацій та управління інноваційним процесом на підприємствах займалися О. І. Амоша, С. Ф. Покропивний, Б. І. Холод, В. А. Павлова, Н. В. Краснокутська, Л. Е. Мінделі, М. А. Йохна, В. В. Стадник, Б. В. Гриньов, С. Д. Ільєнкова, Б. Санто, Р. А. Фатхутдінов, А. М. Турило та ін. У своїх працях вчені наводять різні наукові думки щодо визначення та управління інноваційним процесом, але залишається відкритим питання щодо управління інноваційно-активних підприємств.

Такі вчені як Архипова В. Ф., Голумідова А. В. визначають головним фактором впливу на інновації на вітчизняних підприємствах відсутність досвіду з впровадження останніх [1, с. 73]. Для покращення стану економіки потрібно більше приділяти увагу вже вирішеним питанням та знаходити шляхи за якими ці рішення можна впровадити на вітчизняних підприємствах. Також сильний вплив має циклічність інновацій. Беручи до уваги ці два фактори можливим стає розробка методів прогнозування появи інновацій у світі та їх надходження до України.

Та є фактори які неможливо використати наприклад на малих підприємствах. Інновації в даній ситуації занадто дорогі, якщо це стосується високотехнологічних продуктів та не мають через це конкурентної ціни. Саме тому на малих підприємствах потрібно впроваджувати інноваційний процес в питаннях організації бізнесу, роботи працівників, та збуту.

Формування або створення на підприємстві соціальних інновацій – це традиційний процес планомірного поліпшення гуманітарної сфери (у тому числі вдосконалення системи управління персоналом, виробництвом і т. д.) фірми або організації. Застосування таких інновацій призводить до розширення можливості на ринку робочої сили, мобілізує і активізує персонал (робітників, фахівців, управлінців) підприємства на досягнення поставлених цілей, формує і зміцнює довіру до соціальних зобов'язань підприємства перед співробітниками і суспільством в цілому [2, с. 32].

Таким чином, інноваційна діяльність стримує підприємця з одного боку важкістю впровадження на всіх рівнях господарювання. По друге, важливо зазначити, що не має істотної рушійної сили яка дасть змогу захистити впровадженні інновації. Немає тієї бази яку повинно забезпечувати безпеку та комерційну таємницю розробкам.

Сильний вплив також має складність реалізації потенціалу. Тобто, у малих підприємств які не мають змоги проводити масштабні дослідження ринку, відсутня гарантія що вони зможуть реалізувати себе на даній частці ринкового середовища.

Ще одним фактором, що стримує інноваційну активність, виступає відсутність необхідних юридичних та економічних стимулів для підприємств, що займаються інноваційною діяльністю. Сьогодні підприємствам не вигідно вкладати власні кошти на проведення інноваційних досліджень, що можна пояснити жорсткою системою податкового регулювання, браком державної підтримки, зниженням ролі амортизаційних відрахувань як основного джерела фінансування процесів розвитку підприємств, відсутністю повноцінно функціонуючого фондового ринку в країні, інвестиційними проблемами, пов'язаними з великими капіталовкладеннями. Без вирішення інвестиційних проблем неможливе вирішення інноваційних, так як потрібні значні капіталовкладення. У нових умовах господарювання, що характеризуються ризиком і невизначеністю, головною проблемою стає практична реалізація інноваційних процесів [3, с. 141-143].

Для досягнення стану за якого підприємства можуть впроваджувати інновації необхідні такі складові, як наявність різних ресурсів: Кадрових. Для економіки одним із сильніших рушійних сил є висококваліфікований персонал на всіх рівнях виробничої діяльності. Матеріальних, фінансових. Інтелектуальних та інш.

Та перш за все, головним важелем впливу є наявність механізму управління інноваційною діяльністю, який дасть змогу адекватно реагувати на економічну ситуацію. В даний час потрібний механізм відсутній. Саме це і стримує розвиток підприємств на основі інновацій. Основним завданням державної політики у плані інновацій повинні бути:

Забезпечення координації між різними рівнями такими як, виконавчої, муніципальної. Її метою повинна слугувати розробка комплексного підходу до діяльності споріднених підприємств. Галузі повинні бути розділені за методами вирішення інноваційних проблем. Також, підтримка у вигляді зменшення податкової ставки та перегляд амортизаційних відрахувань повинен зіграти вирішальну роль у бажанні підприємців проводити інноваційні розробки.

Можна зробити такі висновки: впровадження рішень даних питань послужить стимулом для науково-технічного розвитку національної економіки. Використання зарубіжного досвіду інновацій буде мати сильний вплив на початкових етапах розгортання інноваційної діяльності на вітчизняних підприємствах. Та найсильніший вплив мають важелі з боку державного управління та стимулювання діяльності підприємств у даній сфері

Список використаних джерел:

1. Архипова В.Ф., Голумідова А.В., Економічна ефективність інвестицій у будівельну сферу: Навчальний посібник: ВлГУ, 2010. – 73 с.
2. Ковальчук С. Сучасний стан інноваційного розвитку промислових підприємств України / С. Ковальчук // Економіст. – 2012. – № 10. – С. 27–32.
3. Щипцов А.А. Особливості та необхідність впровадження інновацій на промислових підприємствах // Вектор науки. Серія: економіка і управління. – 2013. – № 1. – С. 141-143.

Прощук Ю.Д., Гудим А.О.

студенти,

Науковий керівник: Свідерська А.В.

кандидат економічних наук, старший викладач,

Хмельницький національний університет

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

За сучасних умов нестабільної економічної ситуації та посилення механізмів децентралізації місцевої влади актуальною проблемою є формування ефективної інвестиційної політики на вітчизняних підприємствах, яка б всебічно враховувала їх рівень економічного розвитку та інвестиційний потенціал.

Серед розмаїття тлумачень дефініції «інвестиційна привабливість» та з урахуванням мети дослідження, найкраще розкриває сутність цього поняття таке визначення: «інвестиційна привабливість підприємства – це